

CONDEMNATS A LA INDIFERÈNCIA?

Anàlisi del moviment social anti-todo: diàleg entre el postmodernisme, l'Espanya dels 80 i les generacions actuals

Mar Ruaix Lopez

Introducció i objectius

El punk també és un moviment social, polític i de resistència contra el sistema hegemònic. El punk espanyol és més dur que els altres, per què? Per l'anti-todo.

L'objectiu principal és, investigar si hi ha un diàleg entre el discurs postmodernista i el context polític i socioeconòmic d'Espanya dels anys 80, que tingués com a resultat el moviment anti-todo, i veure si aquest ha tornat en els joves d'avui.

Metodologia

S'ha emprat tècniques de recerca qualitatives com:

- Anàlisi documental i bibliogràfic.
- Estudi de cas a 4 joves mitjançant entrevistes partint de si saben què és l'anti-todo i de si estan treballant.

Marc teòric

Conceptes principals:

- Societat postmoderna, procés de personalització, narcisisme col·lectiu, indiferència i apatia (Lipovetsky)
- Desencantament (Weber i Jenkins)
- Crisi de sentit (CEP)
- Anomia (Durkheim)
- Contracultura (Arce i Herrera)
- Context espanyol del 1980 i actual (2008-2021)
- Anti-todo, no future i carpe diem (Mota, Pascual i Porrah)

Resultats

Situació laboral i econòmica

Situació similar entre l'actualitat i els anys 80, però per causes diferents. Coincideixen amb la perspectiva que es té sobre la situació econòmica i laboral, però no opten per les alternatives de l'anti-todo.

Institucions espanyoles

Des del moviment anti-todo, es manifesta un fort rebuig cap a les institucions estatals i declaren que no són neutres. Comparteixen que des de les institucions s'imparteix repressió i violència.

Democràcia i la participació política

L'anti-todo s'oposa a la política i considera la democràcia poc representativa. Coincideixen amb aquesta visió i afirmen que hi ha un abandonament cap als joves i els seus problemes.

Percepció futur

La percepció del futur de l'anti-todo, està plena de connotacions negatives. La posició dels entrevistats hi coincideix, però no al 100%. Mantenen una certa esperança que la descripció que donen del futur no acabi sent real:

“Jo el veig complicat, el veig molt, bueno una mica amenaçador i intimidant... Bueno mmm difícil i... una mica d'esperança sí que tindria però en plan, esperançador però no molt”

(Entrevista 2: A)

Percepció societat i individus

Els entrevistats defineixen la societat de manera negativa (similar a la de l'anti-todo), però a l'hora de definir els joves, hi ha una contradicció:

“Jo crec que desmotivats, estressats pel tema aquest de diners, vida... Tot i que en certa manera, et podria dir organitzats perquè d'alguna manera penso que també intentem com revertir això perquè ens n'adonem, per tant, potser conscients però per no pintar-ho todo tan bien, porque no es así, et diria que potser tristos”

(Entrevista 3: H)

Conclusions

- No es pot afirmar que hi ha un retorn de l'anti-todo en les generacions joves actuals, però sí un retorn parcial en els quatre entrevistats.
- Les idees afecten a la mobilització, en aquest cas creant desmobilització i incentivant l'abstenció.
- Influència de l'imaginari postmodern en els quatre entrevistats: socialització en la indiferència.
- Principal diferència amb el discurs de l'anti-todo: es passa de pensar que no hi ha un futur a pensar que sí que n'hi ha, tot i que aquest és dur, negre, complicat...

Referències

- Lipovetsky, Gilles. (1986). "La era del vació: Ensayos sobre el individualismo contemporáneo". Barcelona: ANAGRAMA.
- Mota, David. (2016) "«¿Fuimos ratas en Bizkaia? Las letras de Eskorbuto y su crítica socio-política (1983-1988)»". Comares: Granada, pp. 335-354.
- Pascual, Jakue. (2015). "Movimiento de resistencia. Años 80 en Euskal Herria: contexto, crisis y punk". Euskal Herria: Txalaparta.
- Porrah, Huan. (2006). "Negación punk en Euskal Herria". Euskal Herria: Txalaparta.